

2. Халансис А. В. Глобалізація і метрика історії URL: <http://halapsis.net/globalizatsiya-i-metrika-istorii> (дата звернення: 16. 09. 2018);

3. Сайт державної фіскальної служби України [офіційний веб портал]. – Режим доступу: <http://sfs.gov.ua/>;

4. Оподаткування та економічна безпека держави в епоху діджиталізації: збірник матеріалів науково-практичного круглого столу, (23 лютого 2018 р., м. Ірпінь) – Ірпінь : Університет ДФС України, 2018. – 265 с;

5. The Tax Professional of the Future. Електронний ресурс. – Режим доступу :https://www.pwc.com/gx/en/tax/publications/assets/pwc_tax_function_of_the_future_series_tax_professional_of_the_future_june_2017.pdf.

Кокосійко О. С.

гр. ФБ-32, Інститут економіки і менеджменту

Науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри фінансів Коць О. О.

ПРОБЛЕМИ ІНФЛЯЦІЇ В УКРАЇНІ

Інфляція притаманна як розвиненим країнам, як тим, що розвиваються, так і країнам, які мають перехідну економіку. Інфляція завжди є сигналом фінансових негараздів, які потребують негайного втручання, передусім з боку офіційних державних структур.

Що стосується України, то ця проблема проявляється досить гостро. Наслідки інфляції складні й різноманітні, зокрема високий її рівень перетворюється на серйозну перешкоду для виробництва, стає причиною економічної та соціальної напруженості в суспільстві.

Однією з причин посилення інфляції в Україні є доларизація економіки. Окрім того за останні два роки підвищувалися ціни на газ, електроенергію, комунальні та транспортні послуги, що значно відобразилося на рівні інфляції. Наявність високих темпів інфляції свідчать про те, що економіка України залишається високотратною, малоефективною країною.

Так як інфляція призводить до кризи державних фінансів, в Україні розробляють шляхи подолання даної проблеми.

Активну роль в управлінні інфляцією здійснює НБУ, що встановлює цільові рівні інфляційних процесів та реалізує заходи із утримання інфляції в межах встановленого інтервалу.

Для подолання інфляції та усунення усіх негативних наслідків Україні потрібна ефективна антиінфляційна політика, яка займатиметься питаннями ліквідації тіньової діяльності в країні, комплексним контролем за грошовим оборотом, подоланням бідності, стимулювання розвитку економічної активності.

1. Інфляція в Україні: минуле, сьогодення та майбутнє. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://voxukraine.org/2015/03/31/inflation-in-ukraine-past-present-and-future-ukr/#imageclose-7561>.

2. Тіверіадська Л.В. Інфляційні процеси та їх соціально-економічні наслідки в Україні / Л.В. Тіверіадська, А.М. Якименко // Економічний простір. – 2015. – № 93. – С. 175-188.

Косаковська С.О.

гр. ФБ-33, Інститут економіки та менеджменту

Науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри фінансів Ярошевич Н.Б.

УКРАЇНСЬКА ФІНАНСОВА МОДЕЛЬ СУСПІЛЬСТВА

За роки незалежності в Україні відбулися певні зміни в економічній, соціальній, духовній сферах нашого суспільства. В Україні зроблені вагомі зрушення у напрямі ринкового господарювання — проведена масова приватизація об'єктів, створена відповідна інфраструктура тощо. Але і нині за традицією, успадкованою від минулих часів, зберігається порівняно високий рівень централізації бюджетних ресурсів; утримання низького рівня заробітної плати при одночасному гарантуванні населенню безплатних соціальних послуг (освіти, охорони здоров'я, задоволення культурних потреб, тощо). Україна, маючи власні, характерні лише їй особливості, має перед собою складну задачу з формування моделі ефективної бюджетної системи. Єдиного підходу до побудови моделі ефективної бюджетної системи України сьогодні не існує.

Україна, відповідно до Конституції, позиціонує себе як соціальна держава: «найважливішим пріоритетом якої є забезпечення соціальних і економічних прав громадян, реалізація принципів соціальної захищеності та соціальної справедливості». В Україні створено чисельне соціально-захисне законодавство, яким передбачається юридичний механізм надання населенню соціальних грошових виплат і соціальних послуг. Бюджетне фінансування є головними у системі фінансового забезпечення соціальної сфери в Україні. Видатки на соціальну сферу займають провідне місце (понад 25% від ВВП) у видатках зведеного бюджету України, при цьому, що рівень централізації ВВП у зведений бюджет України коливається на рівні – 29% – 34% [1, с. 62]. Але якість соціальних послуг та ефективність заходів соціального захисту залишаються низькою у порівнянні з іншими країнами.

Не зважаючи на соціальні декларації України, протягом останніх років всі соціальні функції держави, як то охорона здоров'я, надання освітніх послуг, підтримка ЖКГ, культура та освіта поставлені у другорядне становище, натомість збільшені видатки на обслуговування боргу, репресивних функцій з охорони правопорядку (структур МВД, СБУ, прокуратури та ін.) та оборонну сферу. В Україні спостерігається консервація соціалістичних інститутів і структур під брендом «соціально орієнтованої держави» [2, с.61], а випереджаюче розширення державних видатків соціального спрямування є наслідком орієнтації бюджетної політики на задоволення електоральних потреб [3, с. 13], в результаті чого держава бере на себе більше соціальних зобов'язань ніж може виконати.

Враховуючи обраний Україною вектор європейської інтеграції, вченими висувається пропозиція додержування аспектів економіки соціально-ринкового типу з високим рівнем показника частки податкових доходів у ВВП (близько 50%). Інші вчені вважають, що найбільш прийнятною за рівнем державної централізації ВВП для України є сьогодні західноєвропейська модель, в її модифікації, що використовується у ФРН (найбільш соціально-орієнтований різновид західноєвропейської моделі).

Однак на нашу думку, найбільш прийнятною для України сьогодні є американської фінансова модель суспільства, оскільки сучасна економічна система повинна більшою мірою виконувати стимулюючу, а не компенсаційну функцію. Американська модель вважається найбільш ліберальним варіантом, який базується на принципі відокремлення системи соціального захисту населення від вільного ринку та захисті лише тих, хто не має інших доходів, окрім соціальних виплат, при цьому забезпечуються досить високі рівень і якість життя основної частини населення. Як відомо, американська фінансова модель суспільства спрямована на зростання доходів населення за рахунок приватної ініціативи самих громадян, нарощування ВВП, збільшення реалізації на зовнішніх ринках. Проте, оскільки частка податкових платежів жорстко обмежується, то і скорочується надання соціальних пільг і гарантій, держава повинна всіляко стимулювати самозайнятність та інвестиції у реальний сектор економіки, надавати податкові пільги для інвестицій. Хоч ця модель і має певні недоліки щодо забезпечення соціальної справедливості, вона є найбільш адекватною адекватною сучасним реаліям української економіки

1. *Бюджетна система України: проблемні питання: монографія/ [Л.А.Васютинська, М.О.Слатвинська, О.Ю.Дубовик та ін.]; за заг. ред.. В.Г.Баранової. – Одеса, ВОІ СОІУ “Атлант» 2013. – 252 с.; Петраков Я. Оцінка фінансових імпульсів від застосування податкових інструментів // Фінанси України, №1.– 2016 – С. 57 – 79;*

2. *Нова архітектура бюджетної системи України: ризики та можливості для економічного зростання [Електронний ресурс] [Молдован О.О., Жаліло Я.А., Шевченко О.В.] ; за ред. Я.А. Жаліло. – К.: Нац. ін-т стратег. дослідж., 2010. – 35 с.*

Кудь А. О.

гр. ФБ-23, Інститут економіки і менеджменту
Науковий керівник – к. е. н., доцент кафедри фінансів Скоропад І. С.

ЕКОНОМІЧНІ НАСЛІДКИ НАСИЛЬСТВА ЩОДО ЖІНОК

Насильство щодо жінок виступає одним із головних порушень прав людини, причини якого пов'язані з нерівним розподілом ресурсів та повноважень між жінками та чоловіками.

Економічні втрати внаслідок насильства щодо жінок розподіляються між різними представниками суспільства, включаючи самих потерпілих, членів їхніх сімей та кривдників, роботодавців, які несуть збитки внаслідок непрацездатності працівників, державні та громадські організації, які надають послуги жертвам, страхові фонди та бюджети різного рівня, платників податків та економіку країни загалом [1].

Економічні втрати, які несе українське суспільство внаслідок насильства щодо жінок, сягають до \$208 млн на рік [4].

Незважаючи на значний обсяг коштів, які суспільство втрачає внаслідок насильства щодо жінок, Україна значно поступається європейським державам. За результатами дослідження Європейського інституту гендерної рівності в 2014 р., наслідки насильства щодо жінок у Великобританії становили до 28млрд євро на рік, а у всьому Європейському Союзі — майже 226 млрд євро [2]. Ця відмінність не означає, що у нашій державі менше насильства. Подібні відмінності в оцінках зумовлені досконалішою системою збору даних про гендерне насильство, та більш широким спектром послуг, які надаються постраждалим від насильства.

В Україні ж через системний брак притулків та спеціалізованих послуг для постраждалих від насильства основна частина витрат, що зумовлені насильством щодо жінок, лягає на плечі самих постраждалих. В масштабах країни сукупні особисті витрати жертв насильства та їх домогосподарств можуть сягати до \$190 млн на рік (більше 90% сукупних економічних витрат суспільства). В середньому українські жінки витрачають близько \$200 на подолання наслідків насильства; ці кошти помітно перевищують розмір середньої заробітної плати жінок (див рис.1) [2].

Сумарна вартість втраченого макроекономічного продукту внаслідок насильства щодо жінок в Україні становила до \$3,7 млн в 2015 р., при цьому втрати в \$1,5 млн були зумовлені передчасними смертями жінок працездатного віку. Крім необоротних втрат населення, значний вплив на економіку мають і ті трудові втрати, що пов'язані з травматизмом та хворобами внаслідок насильства. Зокрема, через наслідки тимчасової